

KHOẢNG LẶNG CUỘC ĐÓI

Đôi đứa u ám nhìn qua hồ thi sáng tác truyện ngắn tuổi học trò NH: 2017- 2018

Những đứa trẻ nét lo lắng ngơ ngẩn in hình trên trang giấy, những chú dòi dài kí tở vô hồn mà ngơ ngẩn đi đi gọi là con chấy nhẩy vô tình đập vào mắt người xem, soi vào hồn người đi đợc khi nhìn giết nấc cụt mắt rứa, khi nhìn trái tim nhẩy lơ lửng muợn phá toang lổnng ngợc bợc phá ra bên ngoài mà la toáng lên:

Chào ôi số đợi! Còn có biết bao là khoảng lặng.

Tôi ngắm bút người nghe tiếng gọi của loài chim, nó thốt thở kêu vang: Ai là bố nó? Nó hỏi, đứa chấy mớ hỏi mang theo sự tức cuợc đợi mà chấy ng ai đợa ra mắt lổnng giợi đợp. Bợ nó là ai? Ai là người đợ đã cho ra đợa con lổnng loài “vô thợa nhợn”. Đau lổm chợ! Buợn lổm chợ! Nó cợc ao đợc cợc mắt lổnng có bàn tay của Bợ đợ t nó đi, xoa đợu nó mớ khi nó tan trợng. Bợn bè nó đợc đợc đợc đợa, còn nó thui thợi mớ t mình. Nó buợn, nó tợi, nó mợc cợc mợc ti vợi đợi vì không có Bợ. Lá thợ còn hồn in trong vợ, nó muợn gọi lâu rợi, những biết gọi cho ai? Ai là Bợ nó? Chào ôi số đợi. (Thợ gọi Bợ - Trợn Thợ Thợo Nguyễn, 12/5)

Rợi lổnng lổnng có mắt người đàn ông lo lắng cho những bợ bợn trợ coi khinh, xem thợng nhợ mớ t người mớ t trí chợng biết đi đâu chợ quanh quợn cợng trợng sự tợ thợng này qua thợng khác. Lão đợi, lão rách, lão sợu đau, hai hàm răng trợng muợ t luôn cợi vợi học trò những lổi cũng hay khợc khi học trò đi vợng. Có ai biết đâu rợng, đó lổi là người Bợ tìm con. Tìm con trong mợ, tìm con trong niợm hoài vợng. Con gái của lão đã mớ t rợi, mớ t tai nợn giao thông đã cợp đợi sinh mợng cuợc đợi của mớ t cô gái trợ, tuợi mớ i đợ trắng tròn. Đau quá lão thốt thở tìm con. (Ngợi cha vô danh và món quà vô giá – Đợ Thợ Ánh Nga, 10/1)

Mớ t đợa trợ tìm cha, mớ t người cha tìm con. Hai tác phợm, hai nghợch cợnh cuợc đợi làm trái tim bợn đợc xa gợn ít ra cũng mớ t lổnng đau nhợi. Có người cha vô tình trợn tránh mắt người con, lổi có người cha đau khợ bợi tình khi nghe tin con mớ t. Số đợi sao còn bao nợi trái ngang.

Vị trí bài Ban Biên Tập
Thứ ba, 21 Tháng 11 2017 07:17 -

Đài báo bão xa, ngói rơi ra khỏi tìm nấp, ngói rơi nhà mong ngóng chờ trông. Tiếng bác trộm ng thôn vĩa nhà thỏ trợn an, vĩa nhà đổ bắt nạt lo trong lòng đổ máu ngói cùng nuôi niềm hi vọng. Nhặng sấm đổ sóng ngàn khói đổ o bế bế khổ trộm luân. Ngói rơi miền biển sinh ra tởn tởn, trộm vĩa vĩa nấp. Bị tởn đó là qui luật Thiên Đạ giao hòa song con tim của bao ngói rơi mãi giết chết lúc bão qua. Mất đứa trẻ mất cha, mất căn nhà đổ cô cút. Thặng xót ngói mủn cho nhặng ngói vĩa lợng thộm hóa đá Vọng Phu. (Tia nắng – Đỗ Thị Kiều Quý, 11/5)

Tâm hồn tuối thỏ tởn giở ra đi, thay vào đó là trái tim của mất ngói đàn bà lợ vĩa. Nó cô cút mất mình không mẹ, không cha. Bà nó cũng chết tởn nó, đổ lợ trong nó nấp đau. Thặng ng bà, thặng ng cha thặng ng mẹ bị tởn ng thộm nào, hoạc gạc gạc hoạc gạc ng đổ ng lên. Dòng sông xanh hặng ngày thay gạc ng nó thộm ng soi tóc, con nấp c mủn mà tình nghĩa cũng đành chuộc lợ nấp đã mang. Giết nấp c không xóa đổ c nhặng vớt nhộm, không làm phai máu bao nấp lòng trộm c n. Nó có nấp gì mà ngói rơi đổ lợ đi của nó cái ngàn vàng đổ rớt bắt nó phớt quên sinh. Phớt đổ nghiến tởn đã cộp mủn tâm hồn thộm ngây trong trộm, mất giết c mủn đổ p đổ rớt:

Đòng sông tĩnh lặng, ánh trăng vàng đã lên đèn nhặng n tre, cũng đã khuya rồi mà...chả bao giờ em nhỡn ra quê hặng ng mình đổ p nhộm vĩa. Lợ nhìn mất lợ t, bao nhiêu ký ức tuối thộm hỷ n vĩa trong em, em mủn c nấp i trong dòng nấp c mủn t. Em đã trộm vĩa bên bờ sông quê, vĩa vĩa gia đình, vĩa ba má, vĩa ngoi, mai đây thôi em sấm đổ c gạc p mủn i ngói rơi rớt mà. Lợ ng ngói rơi bẫy c chân xuống sông em c m thộm y mát mủn vô cùng, cái c m giác không còn lo âu, không còn oán hỷ n mà là mất thộm c m giác mẫn nguy n... em mủn c nấp i bẫy c tởn p, và nhộm vớt tởn t. Em đã nấp m sâu trong lòng dòng sông quê hặng ng nhộm nấp m trong vòng tay của bà ngoi vĩa y.

Đêm nay trăng sáng quá! Có mất vì sao lợp lánh trên bầu trời đêm, nó c nấp p nháy, c lung linh, nhộm đang mủn c nấp i trộm c vĩa n vĩa t. Đổ i đáy sông mất đóá Lợ c Bình vĩa n còn trôi gớt. Sấm phớt n cuộc đổ i nghiến tởn tang thộm ng. (Phớt đổ i nghiến tởn ngã – Đỗ Ngọc Thanh Hoàng, 11/1)

....

Còn bị tởn bao trang vĩa k vĩa nhặng mủn tình đổ u tan vĩa, nhặng giết lợ đổ u đổ i không đổ người ngoài. Nhặng kho nh khói c nhộm hung của mất thộm i thộm đổ i. Yếu đuối, đổ i khộm, vĩa ng đổ i, c tin. C mủn t chút vu vĩa của tình yêu đổ n phớt ng tuối hỷ c trò trong trộm, thộm đi thộm vĩa còn kèm c nấp c mẹ. Mủn t ly cooktai, mủn t tút segum vĩa đổ ng hoài trong nấp nhộm. Nhặng trang vĩa t vĩa hỷ c trò quố thộm t đổ thộm ng.

TỜ NG KẾT CUỐI THI SÁNG TÁC TRUYỆN NGẮN TUỔI HỌC TRÒ 2017-2018

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 21 Tháng 11 2017 07:17 -

Độc mãi, sống mãi trong lòng chính tôi, trong đời câu mà thấy mình không chán. Đôi lúc mở ra mua đi thay đổi nhan đề của họ qua tác giả mà lòng thanh thản vui mừng như vớ a mớ i viết được trang văn. Những câu tri âm của văn chương không giới hạn giới – trai, không phân biệt giàu – nghèo, sang – hèn, lớn – nhỏ. Độc là thích, cảm là mê.

Tôi mua những viết nhiều hơn, mua những khi nhiều hơn như những gì các học trò thân thương của chúng tôi đã viết. Những nghĩ nghĩ bút mực không thay thế tình người, tôi dành dành lời mời tới kho tàng những tri âm.

Cảm ơn các em, cảm ơn các nghệ sĩ không chuyên, các nhà văn của mạng lớn đưa tên lên mặt báo, những đã đưa lời trong chúng tôi rất nhiều trần trụi suy tư. Vẫn các em viết ra là nỗi lòng của các em đó. Ai nói rằng học trò thời này vô cảm, hãy đọc những gì em viết để biết có vô cảm hay không? Không! Các em biết yêu thương những con người đáng khâm, biết căm ghét hận thù những kẻ uy quyền bợ đỡ của chế độ thối nát. Nào đâu vô cảm như những người lớn cứ đi suy nghĩ ra để bài “bệnh vô cảm” áp đặt cho trẻ phải viết những đi đâu đó bắt phải theo.

Việc gán bút cân đo đong phán cho cái gì là nhất nhì thì nhất là những tâm của người làm ban giám khảo. Thôi cũng đành. Xin quý đọc giả, tác giả hiểu cho rằng giới trẻ chúng tôi, lòng tri âm mới là vô hạn. Đọc giả sẽ là người thông minh và trao giá trị cho văn chương.

Lớn nữa xin cảm ơn các em, cảm ơn tất cả chúng ta, những người đã làm cho tâm hồn sống động, cho giá trị mới tình đời biết gì những đọc khế trong.

Chúc cho hội thi năm sau được mùa hơn hội thi năm trước, chúc trang văn tuổi học trò mãi mãi là sân chơi của tình đời, của những người biết quý trọng con tim.

20/11/2017.